



תת"ע 6324/07/19 - מדינת ישראל נגד פרץ ליאור יעקב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6324-07-19 מדינת ישראל נ' פרץ ליאור יעקב
בפני כבוד השופט אלעד שור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פרץ ליאור יעקב

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הדברים אציין כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשם דו"ח מסוג ברירת משפט בגין שימוש בטלפון נייד תוך כדי נהיגה עבירה בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

הנאשם כפר באשמה וביום 19/2/20 התנהל דיון ההוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת רושמת הדו"ח אשר תיעדה את האירוע בת/1 וכן סרטונים על גבי דיסק ת/2.

בעדותה הסתמכה השוטרת על הנסיבות כפי שנרשמו על ידה בת/1 לפי תיאור הדברים נהגה השוטרת את רכבה בשול הימני ובעת שהייתה במקביל לרכבו של הנאשם הבחינה בו אוחז בטלפון נייד הצמוד לרגלו הימנית.

הנאשם הכחיש את ביצוע העבירה וטען כי הטלפון היה מונח בתוך הגומה המיועדת לכוס והיה בהטענה, לטענתו לא נגע בטלפון.

למעשה המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב האפשרות של השוטרת להבחין בביצוע העבירה, זאת מכיוון שלטענת הנאשם השוטרת נהגה על רכב פרטי ראה דבריה בעמ' 6 שורות 13-16, ומכיוון שהוא גם נהג ברכב פרטי לא ייתכן שניתן להבחין ברגליו כפי שניסה להמחיש הנאשם בתמונות שהציג לצורך המחשה בלבד נ/1-3.



לשאלת הנאשם כיצד ניתן להבחין ברגליו בנסיבות העניין ענתה השוטרת "תבוא איתי למשמרת ותראה איך זה עובד" עמ' 7 ש' 19.

הסרטונים אשר בת/2 אינם מראים את ביצוע העבירה אלא את המפגש בין השוטרת לנאשם, יש קושי לשמוע את דברי הנאשם בסרטונים אך הנאשם לא הכחיש את תגובתו לשוטרת, בתחילה הכחיש את ביצוע העבירה ובהמשך טען שכן היה בטלפון ולאחר מכן טען שלא ביצע עבירה.

למעשה בבואו של בית המשפט להכריעה כאשר מדובר בעדות מול עדות אין זה מספיק כי בית המשפט יסתמך אך ורק על תחושות בטן אלא נדרש דבר מה נוסף שיהווה סיוע לבית המשפט בהכרעתו.

במקרה זה אכן ניתן לראות בתמונות שהציג הנאשם נ/1-3 וכך גם הגיון הדברים מלמד, כי קיים קושי להבחין ברגליו של נהג כאשר שני הרכבים באותו הגובה, לבית המשפט אין ידיעה שיפוטית בעניין זה.

שוטר האוכף עבירת תנועה, מצופה ממנו שבתיאור העבירה יציין כמה שיותר פרטים שייסעו לבית המשפט להיכנס לנעלי השוטר כאילו השופט בעצמו נכח באירוע, לדוגמא במקרה זה ציון של המרחק בין הרכבים בעת האכיפה היה מסייע באפשרותו של בית המשפט להכריע האם ניתן היה להבחין ברגלי הנאשם אליהם היה צמוד הטלפון, במקרה זה כתבה השוטרת כי נסעה במקביל לרכב הנאשם אך לא ציינה מה היה המרחק בין הרכבים, יודגש כי לא בכל מקרה יידרש משוטר לציין מרחקים שכן במקרה אחר בו הנהג אוחז בטלפון באופן בו ניתן להבחין בכך תוך כדי נסיעה במקביל הרי שאז ייתכן כי יקבל בית המשפט את עדות השוטר.

ברם, בעניינו של נאשם זה, בית המשפט לא יכול לשלול את האפשרות כי השוטרת הבחינה בנאשם מביט אל עבר הטלפון נייד וחשדה כי ייתכן והוא עושה בו שימוש אך לא ראתה את הנגיעה בפועל אך החשד שהיה בה אכן התממש כאשר ניגשה אל הנאשם ואכן הבחינה כי הטלפון הנייד נמצא צמוד לרגלו הימנית.

השוטרת אומנם השאירה על בית המשפט רושם כי המדובר בשוטרת מקצועית, אך יש לזכור כי במשפט פלילי עסקינן, מכיוון שבית המשפט אינו יכול לקבוע בוודאות כי ניתן היה להבחין בביצוע העבירה עקב חוסר מסוים בפירוט הדברים, הרי שקיים ספק הפועל לטובת נאשם ולפיכך אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

קיימת זכות ערעור כחוק

המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אייר תש"פ, 10 מאי 2020, במעמד הצדדים

עמוד 2

